
slag en trof onmiddellijk voorbereidingen om tot een eigen organisatie te komen.

Maste huurde in allerijl een zaal in de Warmoesstraat in Amsterdam en belegde daar een bijeenkomst om aan het publiek kenbaar te maken waarom de scheiding zich had voltrokken en hoe zijn verdere plannen eruit zagen. Deze bijeenkomst vond plaats op 8 augustus. Hij maakte bij die gelegenheid bekend dat er een verenigingszaal in Amsterdam was en dat dit ook in Rotterdam en Den Haag het geval zou zijn. In de zaal waren soldaten uit het (internationale) Leger des Heils die hun commentaar zo duidelijk lieten horen dat de politie hen moest verwijderen.¹¹ Volgens Maste had het Leger geleidelijk aan het eigenlijke doel van zijn maatschappelijk werk ondergeschikt gemaakt aan de organisatorische en sectarische propaganda. Verder stak het hem dat het welslagen van een maatschappelijk officier afgemeten werd aan het aantal bekeerden en heilssoldaten. Ook vond hij dat er geld geworven werd voor proselitisme in plaats van maatschappelijk werk en dat er een jaarlijkse collecte was voor een algemeen zendingsfonds waarvan het merendeel ten goede kwam voor het in stand houden van het geestelijk werk. En als laatste stelde Maste dat door de absolute autocratische bestuursvorm de in de regel Engelse commandant alleen verantwoording verschuldigd was aan de generaal, waardoor de Nederlandse afdeling, verlaagd werd tot filiaal.

Vanwege al deze kritiekpunten stelde Maste voor dat het nu te vormen Nederlandsch Leger des Heils ging werken vanuit een op democratische grondslag gevestigd bestuur en dat buitenstaanders werden ingeschakeld bij het beheer van de gelden. De nieuwe stichting stelde zich ten doel: 'de verheffing van het mensdom en redding van de diepst gevallenen.' Tevens maakte hij bekend dat het Nederlandsch Leger des Heils herkenbaar zou zijn aan een rode pet met op de kraag de letter: H van heil. De nieuwe organisatie zou ook over een eigen tijdschrift gaan beschikken. Dit zou de naam *De Heilsbanier* gaan dragen.

Tijdens die eerste bijeenkomst was de pers aanwezig en de volgende dag stond in de dagbladen een uitgebreid verslag van het gebeuren. Maste deelde daarenboven nog aan de pers mee dat er

11. *De Telegraaf*, 6 augustus 1921.